

200706086/1.

Datum uitspraak: 12 september 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/30430 en 07/30428 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 17 augustus 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 augustus 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 30 augustus 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

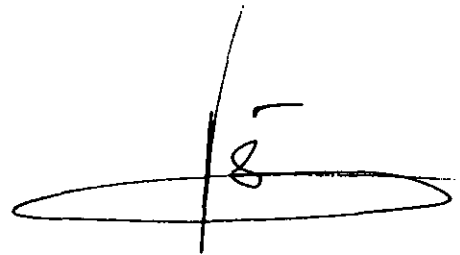
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 september 2007

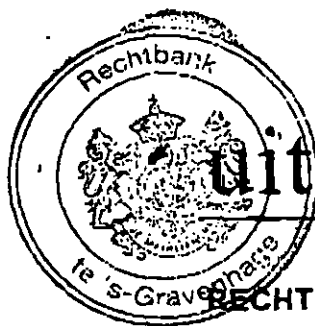
309-502.

Verzonden: 12 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: Awb 07/30430 en Awb 07/30428

Uitspraak van de voorzieningenrechter op de voet van het bepaalde in titel 3 van hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) d.d. 17 augustus 2007.

inzake:

geboren op
van Liberiaanse nationaliteit,
IND dossiernummer: 0107.03.8026,
V-nummer:
verzoeker,
gemachtigde: mr. M. Terpstra, advocaat te Amsterdam,

tegen

STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. A. Flos, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 24 juli 2007 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Verweerder heeft bij beschikking van 30 juli 2007 afwijzend op de aanvraag beslist.

Bij beroepsschrift van 30 juli 2007 heeft verzoeker beroep ingesteld tegen de beschikking van 30 juli 2007. Dit beroep is geregistreerd onder Awb 07/30428. Verzoeker is meegedeeld dat hij de behandeling van het beroepsschrift niet in Nederland mag afwachten.

Bij verzoekschrift van 30 juli 2007 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen totdat op het beroep wordt beslist. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de voorzieningenrechter en verzoeker gezonden. De openbare behandeling van het verzoek om een voorlopige voorziening heeft plaatsgevonden op 10 augustus 2007. Verzoeker is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Motivering

Feiten en standpunten van partijen

Verzoeker heeft op 2 juli 2001 voor de eerste maal een aanvraag om toelating als vluchteling gedaan. Bij beschikking van 20 december 2001 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Bij beroepsschrift van 16 januari 2002 heeft verzoeker beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. Bij uitspraak van 27 mei 2003 van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, is het beroep gegrond verklaard. Bij uitspraak van 11 augustus 2003 is het daartegen ingestelde hoger beroep door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State gegrond verklaard, en is voormeld beroep alsnog ongegrond verklaard.

Verzoeker heeft op 18 november 2004 voor de tweede maal een aanvraag om toelating als vluchteling gedaan. Bij beschikking van 22 november 2004 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Bij beroepsschrift van 22 november 2004 heeft verzoeker beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. Bij uitspraak van 10 december 2004 van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, is het beroep ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 24 januari 2005 is het daartegen ingestelde hoger beroep door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State ongegrond verklaard en is de aangevallen uitspraak bevestigd.

Verzoeker heeft op 24 juli 2007 een nieuwe aanvraag ingediend, omdat hij de beschikking heeft gekregen over de volgende documenten.

1. Verklaring van de ambassade van 9 december 2005, onvertaald.
2. Brief van 12 juni 2007 van , en een kopie van diens paspoort, onvertaald.
3. Verklaring van , 19 april 2007, onvertaald.
4. Twee internetpagina's, onvertaald.
5. Brief van de GGD Amsterdam, van 24 mei 2007.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen, omdat hetgeen door verzoeker naar voren is gebracht niet kan worden beschouwd als nieuwe feiten en omstandigheden. Verweerder stelt zich op het standpunt dat de door verzoeker overgelegde documenten 1 t/m 4 niet vertaald zijn en daarom geen nieuwe feiten en omstandigheden zijn. Subsidiair stelt verweerder zich op het standpunt dat het onder 1 genoemde document geen novum is, omdat uit het ambtsbericht van 12 mei 2006 is gebleken dat de ambassade niet bevoegd is verklaringen af te geven over persoonsgegevens van een gestelde Liberiaan. De documenten onder 2 en 3 zijn volgens verweerder niet afkomstig van een objectief en verifieerbare bron en bovendien zijn de verklaringen in die brief reeds beoordeeld in de vorige procedure. Naar de mening van verweerder heeft verzoeker nog steeds zijn identiteit niet aangetoond en heeft hij evenmin het verband aangetoond tussen zijn persoon en de door hem genoemde codenaam. Er bestaat volgens verweerder derhalve geen aanleiding de aanvraag inhoudelijk te beoordelen op inwilligbaarheid.

Verzoeker stelt zich op het standpunt dat zijn aanvraag ten onrechte in de AC-procedure is afgedaan. Naar het oordeel van verzoeker is voldoende gebleken van nieuw gebleken feiten en/of omstandigheden en was een nader onderzoek in deze aangewezen.

Beoordeling van het verzoek

Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen het besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Verzoeker is tijdig op deze bevoegdheid gewezen.

Artikel 4:6 Awb bepaalt dat, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag is gedaan, de aanvrager is gehouden nieuw gebleken feiten of veranderende omstandigheden te melden. Indien daarvan geen sprake is, kan het bestuursorgaan de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerder afwijzende beschikking.

De rechter moet ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling in dit geval, direct treden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

Vooropgesteld moet worden dat met de uitspraak van 11 augustus 2003 van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State in rechte is vast komen te staan dat verzoeker niet kan worden aangemerkt als vluchteling, dat hij bij uitzetting naar Liberia geen reëel risico loopt op een behandeling als bedoeld in artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en dat evenmin sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard die tot verblijfsaanvaarding nopen. De Afdeling heeft overwogen dat de staatssecretaris zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielaanvraag, aangezien verzoeker toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd en ongeloofwaardige en niet eenduidige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de gestelde arrestatie en ontsnapping daaruit. Uit het destijds bestreden besluit van 20 december 2001 volgt dat verzoeker in verband met artikel 31, tweede lid, onder f, Vw 2000 is tegengeworpen dat hij geen nationaliteits- en identiteitspapieren heeft overgelegd, maar ook dat hij onvoldoende heeft meegewerkt aan de vaststelling van de reisroute.

De aanvraag van 24 juli 2007, die aan de bestreden beschikking ten grondslag ligt, moet derhalve worden aangemerkt als een nieuwe aanvraag in de zin van artikel 4:6, eerste lid, Awb.

De voorzieningenrechter ziet zich eerst gesteld voor de vraag of de door verzoeker overgelegde documenten 1 t/m 4 geen nieuwe feiten zijn in voornoemde zin, enkel omdat deze niet in het Nederlands zijn vertaald. Onder meer gelet op een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 21 maart 2006, JV 2006/167, is de voorzieningenrechter van oordeel dat geen vertaling is vereist om van de inhoud en datering van deze documenten kennis te kunnen nemen. In die zin betekent de enkele omstandigheid dat documenten niet zijn vertaald in dit geval niet dat het geen nieuwe feiten kunnen zijn in de zin van artikel 4:6 Awb. De voorzieningenrechter neemt de documenten derhalve mee in haar beoordeling.

Ten aanzien van het document genoemd onder 1 oordeelt de voorzieningenrechter als volgt. Hoewel dit document dateert van na het eerste bestreden besluit, ziet de voorzieningenrechter niet, gelet op de omstandigheid dat het document op verzoek van verzoeker is verkregen, waarom dit document niet in een eerder stadium overgelegd had kunnen worden. De enkele stelling dat de Liberiaanse ambassade (te Brussel) pas in 2005 is begonnen met de afgifte van de betreffende verklaringen, maakt dat niet anders nu deze stelling niet met stukken is onderbouwd.

Nog afgezien van het voorstaande, maken de overgelegde documenten niet dat sprake is van nieuwe feiten in voornoemde zin, nu deze documenten niets afdoen aan voornoemde besluit van 20 december 2001, welk besluit in rechte is komen vast te staan door voornoemde uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 11 augustus 2003. Immers de overgelegde documenten maken niet dat niet meer kan worden tegengeworpen dat verzoeker onvoldoende heeft meegewerkt aan de vaststelling van de reisroute en dat hij ongeloofwaardige en niet eenduidige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de gestelde arrestatie en ontsnapping daaruit. Gelet hierop is de voorzieningenrechter van oordeel dat geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, nu uitgesloten is dat hetgeen is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

Derhalve is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder de aanvraag heeft af kunnen wijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.

Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen.

Nu het beroep ongegrond dient te worden verklaard, wordt het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen.

Voor vergoeding van de kosten die verzoeker in verband met het indienen van het verzoekschrift of het beroepschrift heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

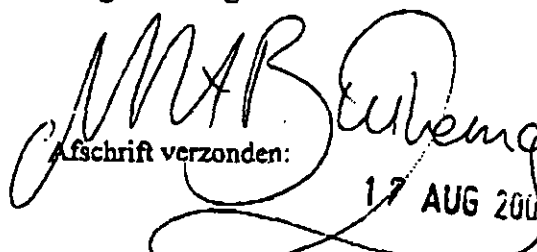
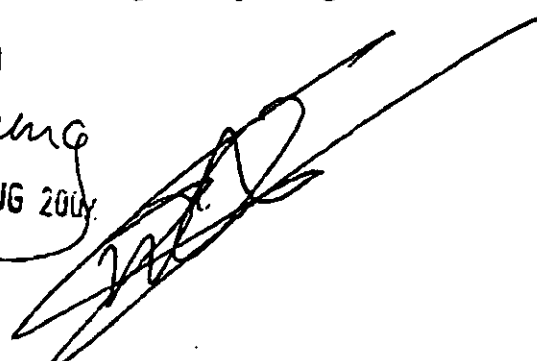
Bestlissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening bekend onder nummer Awb 07/30430 af;
- verklaart het beroep, bekend onder nummer Awb 07/30428 ongegrond.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak ten aanzien van het gedeelte waarin op het beroep is beslist, binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Aldus gegeven door mr. O.J. Bosker, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. M. Buikema als griffier op 17 augustus 2007.

Afschrift verzonden: 17 AUG 2007

VOLG AFSCHRIFT CONFORM
DE WET VAN 19 DE
MAY 1968 (P.W. 13.634)
BANK TE 'S-GRAVENHAGE

I

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4407-C	24 AUG 2007
ZAAKNR. 200706086-1	
AAN: V2	
BEHANDELD: OD:	PAR:

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep Vreemdelingenzaken
Per fax. 070-365 13 80

Amsterdam, 24-08-2007

Appellant :
 Verblijvende :
 Geboortedatum :
 Nationaliteit : Liberia
 IND-nr. : 0107.03.8026
 CRV-nr. :

Geeft eerbiedig te kennen,

Appellant, kiest te dezer zake woonplaats te Amsterdam, W.G. plein 222, 1054 SE, ten kantore van zijn bepaaldelijk gevolmachtigde.

Mr. M. Terpstra, verklaart hierbij, met recht van vervanging, bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn door appellant tot het indienen van het onderhavige hoger beroepschrift.

Appellant stelt hoger beroep in tegen de uitspraken van de Arrondissementsrechtbank Assen, d.d. 17-08-2007, verzonden op 17-08-2007, met het kenmerk 07/30430 & 07/30428. Een afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan als **productie 1**.

Grief 1 van het hoger beroep

Op pagina 4 is in de derde alinea van de uitspraak overwogen:
'Ten aanzien van het document genoemd onder 1 oordeelt de voorzieningenrechter als volgt. Hoewel dit document dateert van na het eerste bestreden besluit, ziet de voorzieningenrechter niet, gelet op de omstandigheid dat het document op verzoek van verzoeker is verkregen, waarom dit document niet in een eerder stadium overgelegd had kunnen worden. De enkele stelling dat de Liberiaanse ambassade (te Brussel) pas in 2005 is begonnen met afgifte van de betreffende verklaringen, maakt dat niet anders nu deze stelling niet met stukken is onderbouwd.'

Appellant kan zich met deze overweging niet verenigen.

De rechtbank heeft miskend dat de verklaring van de ambassade erop gericht is kenbaar te maken dat de Liberiaanse ambassade in 2005 geen bevoegdheid heeft gekregen van de overheid om een reisdocument af te geven aan appellant en dat appellant hierom

vooral nog niet terug kan keren naar zijn land van herkomst, ook al bestaat er bij de ambassade geen twijfel over zijn identiteit en nationaliteit.

De verklaring van de ambassade is derhalve opgesteld vanwege een situatie die zich heeft voorgedaan ná de eerste procedure van appellant en kon hierom niet eerder worden overhandigd.

In de onderhavige ac-procedure is niet tegengeworpen dat het document eerder kon worden overhandigd en ter zitting heeft de rechtbank niet gevraagd om bewijs, zodat het oordeel van de rechtbank dat het document eerder had kunnen worden overhandigd, onzorgvuldig tot stand is gekomen en onjuist is gemotiveerd.

Grief 2 van het hoger beroep

Op pagina 4 is in de vierde alinea van de uitspraak overwogen;

'Nog afgezien van het voorstaande, maken de overgelegde documenten niet dat sprake is van nieuwe feiten in voornoemde zin, nu deze documenten niets afdoen aan voornoemde besluit van 20-12-2001, welk besluit in rechte is komen vast te staan door voornoemde uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 11 augustus 2003. Immers de overgelegde documenten maken niet dat niet meer kan worden tegengeworpen dat verzoeker onvoldoende heeft meegewerkt aan de vaststelling van de reisroute en dat hij ongeloofwaardige en niet eenduidige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de gestelde arrestatie en ontsnapping daaruit. Gelet hierop is de voorzieningenrechter van oordeel dat geen sprake is van nieuw gebleken feiten en omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, nu uitgesloten is dat hetgeen is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.'

De heer Sheriff kan zich met deze rechtsoverweging niet verenigen om navolgende redenen.

In het voornemen bij de onderhavige asielaanvraag is overwogen op pagina 3, derde alinea, dat er nimmer is getwijfeld aan de activiteiten welke betrokkene voor de Alcop heeft verricht, echter dat in de eerste procedure is geoordeeld dat dit onvoldoende is om aan te nemen dat betrokkene hierdoor in de negatieve aandacht is komen te staan.

Ook bij de opvolgende asielaanvraag is door de rechtbank Arnhem in rechtsoverweging 10 overwogen dat slechts in geschil is tussen partijen of appellant aannemelijk heeft gemaakt dat hem het lidmaatschap van de LURD wordt toegedicht.

Een nieuw document in de zin van artikel 4:6 Awb dient te worden aanvaard als objectieve bron die onderdelen van het asielrelaas alsnog bevestigt zodat het asielrelaas in het licht daarvan opnieuw onder ogen moet worden gezien.

De documenten die bij de onderhavige asielaanvraag zijn overgelegd zijn nieuwe feiten, nu deze documenten kunnen afdoen aan dat onderdeel van het asielrelaas dat als geschilpunt uit de eerste procedure was overgebleven, namelijk of appellant in de negatieve aandacht van de autoriteiten is komen te staan ten gevolge van zijn politieke activiteiten.

De rechtbank heeft in zijn rechtsoverweging miskend dat verweerder reeds geloofwaardig heeft geacht dat appellant afkomstig is uit Liberia, tot de Mandingo bevolkingsgroep behoort en politiek actief is geweest en dat slechts in geschil is of appellant in de negatieve aandacht is komen te staan van de autoriteiten ten gevolge van zijn politieke activiteiten.

Hoewel de rechtbank ter bepaling van de omvang van de door hem te verrichten beoordeling direct dient te treden in de vraag of er sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden, dient de rechtbank daarbij wel uit te gaan van de juiste omvang van het geschil tussen partijen.

De rechtbank is buiten het geschil getreden door uit te gaan van een onjuiste omvang van het geschil tussen partijen en heeft daardoor op onjuiste gronden geoordeeld dat er geen sprake kan zijn van nieuwe gebleken feiten en omstandigheden omdat de documenten niet kunnen afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

Grief 3 van het hoger beroep

Appellant heeft verschillende documenten ten grondslag gelegd aan zijn herhaalde asielaanvraag. In de uitspraak is ten onrechte nagelaten de verschillende documenten op hun eigen merites te beoordelen. In de uitspraak is slechts in algemene zin overwogen dat de documenten niets afdoen aan het eerdere besluit. De uitspraak is hierdoor niet inzichtelijk noch draagkrachtig gemotiveerd.

Grief 4 van het hoger beroep

Appellant heeft ter zitting naar voren gebracht dat de verklaring van de ambassade drie onderdelen van het asielrelaas alsnog onderbouwt. Het document onderbouwt op de eerste plaats zijn identiteit, ten tweede dat hij buiten zijn schuld niet terug kan keren naar Liberia en ten derde dat hij voor het overige in bewijsnood verkeert omdat de ambassade geen ander identiteitsdocument kan/mag afgeven.

In de uitspraak noch in de bestreden beschikking is een (ambtshalve) overweging kenbaar gemaakt over het feit dat het document van de ambassade aantoonde dat appellant buiten zijn schuld niet terug kan keren naar Liberia omdat de ambassade geen reisdocument aan hem afgeeft.

De beschikking en de uitspraak komen vanwege een motiveringsgebrek op dit punt voor vernietiging in aanmerking.

Petitum

Redenen waarom appellant u verzoekt:

- Het hoger beroep gegrond te verklaren;
- De bestreden uitspraak te vernietigen en
- Verweerder te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

Mr. M. Terpstra

Cc aan verweerder, per fax: 0599-822140